

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

română

روماني

التَّحذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

Avertizarea împotriva bid'ah-urilor

Autor Renumitul învățat, Sheikh
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

Avertizarea împotriva bid'ah- urilor

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Autor Renumitul învățat, Sheikh
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

Capitolul 5:

Reglementarea privind sărbătorirea zilei de naștere a Profetului și a altor zile de naștere

Laudă lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah, asupra familiei și Companionilor săi, precum și asupra acelora care urmează călăuzirea sa.

În repetate rânduri ne-a fost adresată o întrebare despre reglementarea privind sărbătorirea zilei de naștere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ridicarea în picioare în semn de omagiu pentru el în timpul acesteia, trimiterea de salutări asupra sa și alte practici similare care au loc cu această ocazie.

Răspunsul este următorul: Nu este permisă sărbătorirea zilei de naștere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici a altei persoane; deoarece aceasta face parte din inovațiile (Bidah) introduse ulterior în religie întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a practicat acest lucru, nici Califii dreptcălăușiți, nici restul companionilor (Allah să fie mulțumit de ei) și nici cei care i-au urmat cu

evlavie din generațiile virtuose. Aceștia erau oamenii care cunoșteau cel mai bine Sunnah, aveau cea mai desăvârșită dragoste pentru Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și urmau Legislația sa mai îndeaproape decât cei care au venit după ei. Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus în Cartea Sa cea limpede:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوْا...﴾

„Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, opriți-vă de la ele.”

[Coran, 59:7]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Cei care se furișează după alții și fug de porunca lui [a Profetului] să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!” [Coran, 24:63]. Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah un exemplu frumos, pentru cel care nădăjduiește în [întâlnirea cu] Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.” [Coran, 33:21]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالْأَنْصَارُ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

„Și primii și cei dintâi [credincioși] dintre cei care au purces la pribegie [muhajirun] și sprijinitori [ansar] și cei care le-au urmat cu bună purtare, - Allah este Mulțumit de ei, precum și ei sunt mulțumiți de El. Și El le-a pregătit Grădini pe sub care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele. Aceasta este marea izbândă!” [Coran, 9:100]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase. Și s-a relatat cu autenticitate că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Adică îi este respins. Și a spus într-un alt hadis:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Urmați Sunnah mea și Sunnah califilor binecălăuziți și dreپți de după mine, țineți-vă de ea și prindeți-vă de ea cu dinții, și feriți-vă de chestiunile nou inventate, căci orice chestiune nou inventată este o inovație și orice inovație este rătăcire.” Astfel, în aceste două hadisuri există o avertizare severă împotriva aducerii de inovații și a practicării acestora,

iar inovarea unor asemenea celebrări ale zilei de naștere lasă să se înțeleagă faptul că Allah Preaslăvitul nu ar fi desăvârșit religia pentru această Națiune și că Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi transmis ceea ce comunitatea trebuie să practice. Apoi au venit oameni din generațiile de mai târziu și au introdus în Religia lui Allah practici noi pe care El nu le-a permis, pretinzând că prin acestea se apropie de Allah. Fără nicio îndoială, acest lucru reprezintă o mare primejdie și o împotrivire față de Allah Preaînaltul și față de Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Allah Preaînaltul le-a desăvârșit robilor Săi Religia și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra lor. De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) a transmis Mesajul în mod clar și nu a lăsat nicio cale care să ducă spre Paradis și să îndepărteze de Foc, fără să o arate Națiunii sale. Acest lucru este confirmat și în hadisul autentic relatat de Abdullah bin Amr (Allah să fie mulțumit de el) care a menționat: Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

„Allah nu a trimis niciun Profet fără ca acesta să aibă datoria de a-și călăuzi comunitatea către binele pe care îl cunoaște pentru ea și de a o avertiza împotriva răului pe care îl cunoaște pentru ea.”
Consemnat de Muslim în Sahih.

Este binecunoscut faptul că Profetul nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel mai bun dintre Profeți și încheietorul lor, fiind cel mai deplin dintre ei în transmiterea Mesajului, cât și în sfătuire. Așadar, dacă sărbătorirea zilelor de naștere (Maulid-urilor) ar fi făcut parte din religia agreată de Allah Preaslăvitul, Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi clarificat acest lucru sau l-ar fi practicat în timpul vieții sale, ori l-ar fi practicat companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei). Însă, din moment ce nu s-a întâmplat nimic din toate acestea, devine evident că acest lucru nu face parte

nicidecum din Islam, ci, mai degrabă, se numără printre inovațiile (al-Muhdathat - practicile nou inventate în religie) împotriva cărora Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a avertizat Națiunea, după cum a fost menționat în relatările profetice anterioare. Iar Versetele și hadisurile cu privire la acest aspect sunt numeroase.

Un grup de învățați a afirmat clar denunțarea sărbătorilor zilei de naștere și avertizarea împotriva lor, acționând pe baza dovezilor menționate și a altora. Unii dintre învățații de mai târziu au avut o opinie diferită. Aceștia le-au permis dacă nu conțin acte nepermise, precum exagerarea la adresa Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), amestecul femeilor cu bărbații, folosirea instrumentelor de divertisment și alte lucruri pe care Legea Islamică pură le denunță, și au considerat că acestea fac parte din inovațiile bune.

Iar regula Legislației Islamice Șariah este judecarea chestiunilor asupra cărora oamenii au neînțelegeri conform Cărții lui Allah și Tradițiilor Sunnah ale Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن

تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.” [Coran, 4:59]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ...﴾

„Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah ...” [Coran, 42:10].

Astfel, am analizat această chestiune, și anume sărbătorirea zilelor de naștere, conform Cărții lui Allah Preaslăvitul, și am constatat că aceasta ne poruncește să-l urmăm pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ceea ce el a adus, ne avertizează să ne ferim de ceea ce a interzis și ne informează că Allah Preaslăvitul a desăvârșit Religia pentru această comunitate musulmană. Însă această sărbătorire nu face parte din ceea ce a adus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și, prin urmare, nu face parte din religia pe care Allah a desăvârșit-o pentru noi și prin care ne-a poruncit să-l urmăm pe el.

Am analizat această chestiune și conform

Tradiției Profetului (Sunnah) (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu am găsit nicio dovadă că el ar fi făcut acest lucru și nici că l-ar fi poruncit. De asemenea, nici companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) nu au făcut aceasta. Prin urmare, devine clar că acest obicei nu face parte din religie, ci este una dintre inovațiile introduse ulterior în religie și interzise, precum și o imitare a Oamenilor Cărții (a evreilor și a creștinilor) în sărbătorile lor.

Astfel, devine clar pentru oricine care are un minim de discernământ, dorință de adevăr și imparțialitate că sărbătorirea zilelor de naștere (Maulid) nu face parte din Religia Islamului, ci se numără printre inovațiile introduse ulterior în religie (Bidah) pe care Allah Preaslăvitul și Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au poruncit să le părăsim și să ne ferim de ele. Și nu se cuvine ca un om înzestrat cu rațiune să se lase amăgit de numărul mare al oamenilor din diverse ținuturi care practică acest lucru, căci adevărul nu se recunoaște după mulțimea celor care îi dau curs, ci se evidențiază pe baza dovezilor religioase, după cum a Spus Allah Preaînaltul despre evrei și creștini:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۚ قُلْ هَاتُوا

بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

„Și au spus: „Nu vor intra în Rai decât cei care sunt evrei sau creștini!” Acestea sunt doar dorințele lor. Răspunde-le: „Aduceți dovada voastră dacă aveți dreptate!” [Coran, 2:111]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

„De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ, ei te-ar abate de la Calea lui Allah...” [Coran, 6:116].

Mai mult decât atât, majoritatea acestor sărbătoriri ale zilelor de naștere, pe lângă faptul că sunt o inovație, nu sunt lipsite de includerea și a altor fapte reprobabile precum întâlnirile mixte între femei și bărbați, folosirea cântecelor și a instrumentelor muzicale, consumul de băuturi alcoolice și de droguri și altele asemenea acestor rele. Mai mult decât atât, aceste practici pot conduce la lucruri și mai grave, precum Șirk-ul major, prin exagerarea elogierii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau a altor oameni pioși (Auliyyaa'). Astfel, unii ajung să le adreseze rugi, să le ceară ajutor și sprijin sau să creadă că ei cunosc nevăzutul. Acestea sunt forme de necredință pe care mulți dintre oameni le practică atunci când sărbătoresc ziua de naștere a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a altora dintre cei pe care îi consideră dintre cei pioși (Auliyyaa'). Mesagerul lui Allah

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus într-un hadis autentic:

«إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوفِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوفِي الدِّينِ».

„Feriți-vă de exagerarea în religie, căci cei de dinaintea voastră au fost nimiciți din cauza exagerării extreme în religie.” Și a spus, de asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

„Nu exagerați în privința elogierii mele, așa cum au făcut-o creștinii, preamărindu-l pe fiul Mariei, căci eu nu sunt decât un rob supus, așadar, spuneți (despre mine) robul lui Allah și Mesagerul Său.” Consemnat de Bukhari în Sahih, din hadisul lui Omar (Allah să fie mulțumit de el).

Printre lucrurile uimitoare și neobișnuite face parte și faptul că mulți dintre oameni dau dovadă de zel și se străduiesc să participe la aceste sărbători inovate și le iau apărarea, în timp ce neglijează ceea ce Allah a făcut obligatoriu pentru ei, precum participarea la Rugăciunea de Vineri și la rugăciunile congregaționale. Ei nu acordă importanță acestei neglijențe și nici nu o consideră un păcat grav. Fără îndoială, acest lucru provine din slăbiciunea credinței, a lipsei de înțelegere și a

numeroaselor păcate și nelegiuiri care au acoperite inimile lor și căutăm adăpost la Allah de acest rău pentru noi și pentru toți musulmanii.

De asemenea, unii oameni cred (în mod eronat, evident) că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este prezent la sărbătorirea zilei sale de naștere (Maulid) și se ridică în picioare pentru a-l saluta și a-i ura bun venit. Însă aceasta se numără printre cele mai mari neadevăruri și cele mai hidoase forme de ignoranță, întrucât Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu va ieși din mormântul său înainte de Ziua Judecății, nu intră în legătura cu niciunul dintre oameni și nu participă la adunarea lor. El sălășluiește în mormântul său până în Ziua Învierii, în vreme ce sufletul său se află în cele mai înalte trepte (Illiyin), la Domnul său, în lăcașul onoarei. Așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri, iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață.” [Coran, 23:15-16].

Iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Eu sunt primul căruia i se va despică

mormântul în Ziua Judecării, primul mijlocitor și primul a cărui mijlocire va fi acceptată.” Fie ca pacea și cele mai bune binecuvântări de la Domnul său să fie asupra sa.

Așadar, aceste două Versete binecuvântate, nobilul hadis menționat, precum și alte Versete și hadisuri ce au venit cu același înțeles, toate arată că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și ceilalți oameni decedați vor ieși din mormintele lor numai în Ziua Învierii, iar acesta este un aspect asupra căruia există un consens unanim în rândul învățaților musulmani. Astfel, fiecare musulman trebuie să acorde o atenție deosebită acestor aspecte și să fie prevăzător cu privire la ceea ce ignoranții și cei asemenea lor au introdus nou și eronat în religie, dintre inovații și superstiții pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă și Allah este Cel de la Care se cere ajutorul, pe El ne bazăm și nu există putere și nici forță decât prin El.

În ceea ce privește, însă, trimiterea de salutări și binecuvântări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceasta este unul dintre cele mai bune acte de adorare și dintre faptele bune și drepte, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

„Allah trimite binecuvântări asupra Profetului și Îngerii se roagă [la Allah] pentru el. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.” [Coran, 33:56]. Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاجِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

„Aceluia care va invoca binecuvântările lui Allah asupra mea o dată, Allah îi va da binecuvântările Lui de zece ori.” Acest lucru este prescris în toate momentele și ferm recomandat, chiar obligatoriu, potrivit unui grup de savanți musulmani, la sfârșitul fiecărei Rugăciuni, în Tashahhud-ul final. Și este confirmat în Sunnah că acesta este un act recomandat în multe situații, precum după Adan, atunci când este menționat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și în Ziua de Vineri și în noaptea ei, după cum este indicat de numeroase hadisuri.

Allah este Cel de la Care cerem ajutorul pentru noi și pentru toți musulmanii în înțelegerea Religiei Sale și în statornicia întru aceasta, și pentru a ne binecuvânta cu urmarea Sunnei și pentru a ne feri de inovațiile în religie. Cu adevărat, El este Cel mai Generos și Mărinimos.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

Profetului nostru Mohammed și asupra familiei și a
companionilor săi.

Capitolul 6:

Hotărârea religioasă privind sărbătorirea Noptii de Al-Isra' și Al-Mi'raj

Laudă lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului Său, și asupra familiei și a Companionilor săi.

Nu există nicio îndoială că Isra (Călătoria Nocturnă) și Miraj (Înălțarea la Ceruri) se numără printre Mărețele Semne ale lui Allah, care fac mărturie a veridicității Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a măreției statutului său la Allah Preaslăvitul. Ele reprezintă, de asemenea, dovezile Puterii absolute ale lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și ale Înălțării și Ridicării Sale deasupra întregii Sale creații. El Preaînaltul a Spus:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا

الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său [profetul Mohammed] în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. Cu adevărat El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-Basir [Cel care Vede Totul]!”

[Coran, 17:1].

Printr-un lanț de transmițători de încredere, s-a transmis de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că el a fost înălțat la Ceruri, iar porțile acestora i-au fost deschise până când a trecut de cel de-al șaptelea Cer. Acolo, Domnul său Preaslăvitul i-a Vorbit ceea ce El a Voit și i-a prescris cele cinci Rugăciuni obligatorii. La început, Allah Preaslăvitul a făcut obligatoriu cincizeci de Rugăciuni, însă profetul nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), nu a încetat să se întoarcă la El și să-I ceară ușurarea acestei îndatoriri, până când acestea au devenit cinci. Astfel, ele sunt cinci Rugăciuni ca obligație de a fi îndeplinite și cincizeci ca răsplată, deoarece o faptă bună este răsplătită de încă zece ori pe atât. Lui Allah I se cuvin Lauda și Mulțumirea pentru toate binecuvântările Sale.

Data Noptii în care au avut loc Călătoria Nocturnă și Înălțarea la Ceruri (Isra și Miraj) nu a fost stabilită cu exactitate în niciun hadis autentic, nici în luna Rajab și nici în altă lună. Tot ceea ce s-a relatat despre precizarea datei sale nu se bazează pe relatări autentice de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum au menționat savanții specializați în știința hadisurilor. Înțelepciunea lui Allah este Desăvârșită în a-i face pe oameni să uite data exactă a acestei

nopti. Și chiar dacă ea ar fi fost cunoscută, musulmanilor tot nu le-ar fi fost permis să o particularizeze prin anumite acte de adorare și nici să o sărbătorească, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) nu au sărbătorit-o și nici nu au particularizat-o prin ceva anume. Dacă celebrarea acesteia ar fi fost o acțiune legitimă, Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi evidențiat-o comunității sale fie prin vorbe, fie prin fapte. Și dacă aceasta s-ar fi întâmplat, aceasta ar fi fost cunoscută și transmisă mai departe de companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei), întrucât ei au transmis de la Profetul lor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) tot ceea ce îi este necesar Națiunii musulmane și nu au neglijat nimic din religie, mai mult, ei au fost cei dintâi în împlinirea oricărui bine. Așadar, dacă celebrarea acestei nopți ar fi fost permisă sau recomandată, companionii ar fi fost primii oameni care să o practice. Totodată, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel mai sincer sfătuitor al oamenilor. El a transmis Mesajul în mod desăvârșit și și-a îndeplinit pe deplin misiunea încredințată. Astfel, dacă preamărirea acestei nopți și celebrarea ei ar fi făcut parte din Religia lui Allah, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi

neglijat acest lucru și nu l-ar fi tănuit. Așadar, de vreme ce nimic din toate acestea nu a avut loc, este limpede că celebrarea și preamărirea ei nu au nicio legătură cu Islamul. Cu adevărat, Allah a desăvârșit religia pentru această comunitate, Și-a întregit binecuvântarea Sa asupra ei și i-a respins pe cei care au rânduie în religie ceea ce Allah nu a îngăduit spunând în Cartea Sa cea Limpede, Preaslăvitul și Preaînaltul:

(...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...)

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

(أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)

„Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduie lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o? Dacă nu ar fi cuvântul hotărârii, s-ar fi judecat între ei. Cei nelegiuieți vor avea parte de chin dureros.” [Coran, 42:21].

În hadisuri autentice transmise de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se găsesc avertizări împotriva inovațiilor și

declararea faptului că acestea sunt o călăuzire greșită. Prin aceasta, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dorit să atragă atenția comunității asupra gravității lor și să îi îndepărteze pe oameni de la practicarea acestora. Printre aceste relatări se află și hadisul transmis de Aişa (Allah să fie mulțumit de ea), în cele două culegeri autentice, în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.”
Iar într-o relatare consemnată de Muslim:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine dă curs unei fapte care nu este în conformitate cu porunca noastră, ea va fi respinsă.”
Și în Sahih Muslim, Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea în predica sa din Ziua de Vineri:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Acestea fiind spuse, într-adevăr cel mai bun cuvânt este Cartea lui Allah, și cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Mohammed (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cele mai rele chestiuni sunt cele noi (și fără temei) aduse în religie, și fiecare inovație este o călăuzire greșită.» Cu un lanț de transmițători bun, An-Nasa'i a mai adăugat la acest hadis:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

„... și fiecare deviere duce în Foc.” De asemenea, în Sunan, al-Irbad bin Sariyah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: „Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a ținut o predică foarte emoționantă ce a făcut inimile să tremure și ochii să lăcrimeze. Atunci am spus: «O, Mesager al lui Allah! Parcă ar fi o predică de rămas-bun; sfătuiește-ne.», iar el a spus:

«أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Vă îndemn să vă temeți de Allah, vă îndemn la ascultare și supunere, chiar dacă peste voi ar fi pus conducător un sclav. Căci oricine dintre voi va trăi va vedea multă dezbinare. Așadar, urmați de Sunnah mea și Sunnah Califilor bine-călăuziți și drepecți de după mine, țineți-vă strâns de ea și prindeți-vă de ea cu dinții, și feriți-vă de chestiunile

nou inventate, căci orice chestiune nou inventată este o inovație, și orice inovație este rătăcire.” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

S-a relatat de la companionii Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și de la predecesorii pioși de după ei avertizarea împotriva inovațiilor și condamnarea lor fermă. Aceasta deoarece ele nu reprezintă altceva decât o adăugare în religie, o legiferare pe care Allah nu a permis-o. Totodată, ele consituie o imitare a dușmanilor lui Allah dintre evrei și creștini, care au introdus în religia lor lucruri nepermise. În plus, aceste practici implică ideea că Religia Islamică ar fi incompletă, ceea ce reprezintă o gravă abatere. Este bine cunoscut faptul că ele conduc la o mare corupție și la rele serioase și că se află în contradicție cu Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

„...în această zi, am desăvârșit Religia voastră...” [Coran, 5:3]. Ea este totodată o contrazicere clară a hadisurilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care avertizează împotriva inovațiilor religioase și îi îndeamnă pe oameni să se ferească de ele.

Acestea fiind spuse, sperăm că evidențele menționate sunt suficiente și convingătoare pentru

cel care caută adevărul în respingerea acestei inovații și anume, inovația celebrării Noptii Călătoriei Nocturne și a Înălțării (Al-Isra' wal-Mi'raj) și în avertizarea împotriva ei și dovedirea faptului că ea nu face parte sub nicio formă din Religia Islamică.

Și pentru că Allah a făcut obligatorie oferirea de sfaturi musulmanilor, explicarea a ceea ce Allah a legiferat pentru ei în religie și interzicerea ascunderii științei, am considerat necesar să-i avertizez pe frații mei musulmani cu privire la această inovație religioasă, care s-a răspândit în multe zone, până într-acolo încât unii oameni au ajuns să o considere parte din religie.

Și pe Allah Îl rugăm să îndrepte starea tuturor musulmanilor, să le dăruiască înțelegerea profundă a religiei și să ne ajute pe noi toți să ne ținem de adevăr, să rămânem statornici asupra lui și să părăsim tot ceea ce îl contrazice, căci, cu adevărat, El este Cel ce deține Controlul și Puterea peste acestea.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și Trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra familiei și a companionilor săi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 7:

Reglementarea religioasă a sărbătoririi

Noaptea de la jumătatea lunii Șaban

Laudă lui Allah, Cel Care a desăvârșit pentru noi religia și a împlinit asupra noastră binecuvântarea Sa, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra profetului și Mesagerului Său, Mohammed, Profetul căinței și al îndurării.

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Și a Spus, de asemenea, Preaînaltul:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾

„Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o...” [Coran, 42:21]. În cele două Culegeri Sahih de hadis, Aisha (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Și în Sahih Muslim, Jabir (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să spună în predica de Vineri:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

Acestea fiind spuse: „Cel mai bun Cuvânt este Cartea lui Allah și cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Muhammad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cele mai rele lucruri sunt inovațiile aduse în religie și orice inovație este o rătăcire.” Versetele și relatările profetice în acest sens sunt numeroase și ele indică în mod explicit faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a completat religia acestei comunități și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra ei. Iar El Preaînaltul nu i-a luat sufletul Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) decât după ce acesta a transmis Mesajul în mod clar și a explicat Națiunii musulmane tot ceea ce Allah i-a prescris dintre vorbe și fapte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că tot ceea ce oamenii introduc după el și atribuie Religiei Islamului, dintre cuvinte sau acțiuni, reprezintă o inovație și o faptă care îi este respinsă

aceluia care o introduce, chiar dacă intenția sa a fost bună. Acest lucru a fost făcut cunoscut de către companionii Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și, tot astfel, și de către învățații Islamului de după ei, care au condamnat inovațiile și au avertizat cu privire la ele, și asemenea și toți cei care au scris despre cinstirea Sunnei și condamnarea inovației, precum Ibn Waddah, Al-Turtushi, Abu Shama și alții.

Printre inovațiile introduse de unii oameni face parte și inovația sărbătoririi Noptii de la jumătatea lunii Sha'ban și dedicarea zilei acesteia pentru Post, deși nu există nicio dovadă pe care să ne fie permis să ne bazăm cu privire la aceasta; iar despre virtutea ei au fost relatate hadisuri slabe, pe care nu este permis să ne bazăm.

De asemenea, în ceea ce privește relatările cu privire la virtuțile rugăciunii în această noapte, toate acestea sunt false și fabricate, după cum au atras atenția mulți dintre învățați, iar unele dintre afirmațiile lor vor fi menționate în cele ce urmează, cu Voia lui Allah.

De asemenea, despre aceasta au fost consemnate relatări de la unii dintre pioșii predecesori din rândul locuitorilor Șam-ului și alții.

Iar ceea ce majoritatea învățaților au convenit este că sărbătorirea acesteia este o inovație, și că hadisurile relatate cu privire la virtuțile sale sunt

toate slabe, iar unele dintre ele sunt chiar false și fabricate. Printre cei care au atras atenția asupra acestui lucru se numără și Al-Hafiz Ibn Rajab, în cartea sa „Lata'if al-Ma'arif” și alții. Și este bine știut faptul că hadisurile slabe sunt luate în considerare doar pentru actele de adorare a căror origine a fost stabilită deja prin dovezi autentice. În ceea ce privește, însă, sărbătorirea Noptii de la mijlocul lunii Șa'ban, aceasta nu are un fundament autentic, astfel încât să poată fi susținută prin intermediul hadisurilor slabe. Această regulă măreață a fost menționată de Imamul Abu Al-Abbas, Șaikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă Milă de el).

Și îți voi expune, dragă cititorule, ceea ce au afirmat unii învățați musulmani în privința acestei chestiuni, pentru a fi pe deplin lămurit în acest sens.

Savanții musulmani (Allah să aibă Milă de ei) au convenit în unanimitate asupra faptului că este obligatorie raportarea chestiunilor asupra cărora oamenii au divergențe la Cartea lui Allah Preaslăvitul și la Sunnah profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, ceea ce acestea două hotărăsc, sau una dintre ele, reprezintă Legislația islamică (Șariah) ce trebuie urmată în mod obligatoriu, iar tot ceea ce le contrazice trebuie respins. Astfel, orice act de adorare care nu este menționat în acestea reprezintă o inovație careia nu este permis să i se

dea curs și, cu atât mai puțin, să se cheme și să se încurajeze la ea. Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَزُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.” [Coran, 4:59]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا آخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

„Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah...” [Coran, 42:10]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă pe mine și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele...” [Coran, 3:31]. Și a Spus Allah Preamăritul:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٦٥﴾

„Însă, nu! [Jur] pe Domnul tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor și apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort față de ceea ce tu ai hotărât și până ce nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].” [Coran, 4:65]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase, ele fiind texte explicite cu privire la obligativitatea raportării problemelor de divergență la Coran și la Sunnah, și la obligativitatea mulțumirii față de judecata acestora, precum și la faptul că acest lucru reprezintă o cerință a credinței, și ceea ce este cel mai bun și mai potrivit oamenilor, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și ceea ce îi va conduce către cea mai bună interpretare: adică finalitate.

După ceea ce a fost deja menționat, Al-Hafiz Ibn Rajab (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea sa „Lata'if al-Ma'arif” cu privire la acest aspect:

„În privința Noptii de la mijlocul lunii Șa'ban, unii dintre Predecesorii dreptcredincioși (Tabi'un) din zona Șamului (Levant), precum Khalid bin Ma'dan, Makhul, Luqman bin 'Amir și alții, obișnuiau să o glorifice și se străduiau intens pe parcursul acesteia în îndeplinirea actelor de adorare, și de la ei au preluat și alți oameni virtutea și glorificarea ei. Și s-a spus că ei au urmat în această privință unele

relatări israelite. Iar când acest lucru a devenit cunoscut despre ei și în alte ținuturi, oamenii au avut păreri împărțite în această privință încât unii au acceptat acest fapt și au fost de acord cu ei în ceea ce privește venerarea acesteia, printre care și un grup de adoratori din Basra, precum și alții. Majoritatea învățaților din Hijaz, însă, au dezaprobat aceasta, printre care și Ata și Ibn Abi Mulaikah, iar Abdur-Rahman bin Zaid bin Aslam a relatat acest lucru de la savanții în jurisprudență din Medina. Aceasta este și opinia discipolilor lui Malik și a altora, care au susținut că toate acestea sunt o inovație.

Învățații din Șam s-au diferențiat în privința modului de venerare a acesteia, în acest sens existând două opinii:

Prima dintre ele: Este recomandat ca aceasta să fie petrecută în adorație, în congregație, în moschei. Khalid bin Ma'dan, Luqman bin 'Amir și alții obișnuiau să îmbrace în acea noapte cele mai frumoase haine ale lor, să folosească parfum (tămâie), să se dea cu kohl la ochi și să petreacă noaptea în rugăciune în moschee. Iar Ishaq bin Rahawayh a căzut de acord cu ei în această privință. El a spus despre îndeplinirea acesteia în moschei, în congregație: „Aceasta nu este o inovație (Bidah).” Acest lucru a fost relatat de Harb al-Kirmani în lucrarea sa „Masa'il”.

A doua opinie: este considerat nerecomandat (Makruh) ca oamenii să se adune în moschei în acea noapte pentru rugăciune, predici și rugi colective (duaa), însă nu este considerat nerecomandat ca omul să se roage în acea noapte individual, pentru sine. Aceasta este opinia lui Al-Awza'i, imamul oamenilor din Șam, juristul și învățatul lor, iar aceasta este mai apropiată de adevăr, cu Voia lui Allah Preaînaltul." Până când a spus: „Nu se cunoaște nicio declarație a Imamului Ahmad despre noaptea de la jumătatea lunii Șa'ban. Totuși, din cele două relatări transmise de la el referitoare la petrecerea în adorare a nopților de Eid, se poate deduce existența a două opinii și în privința recomandării de a petrece această noapte în rugăciune. Într-una dintre relatări el nu a recomandat efectuarea acesteia în congregație, deoarece aceasta nu a fost consemnat despre Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și despre companionii săi. Și într-o altă relatare a considerat-o recomandată, deoarece Abdur-Rahman ibn Yazid ibn al-Aswad a făcut acest lucru, iar el a făcut parte dintre Predecesorii dreptcredincioși (Tabi'in). Tot astfel este și cazul rugăciunii (voluntare) de la mijlocul lunii Șa'ban, despre care nu s-a confirmat nimic cu privire la aceasta de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi, ci a

fost confirmat de la un grup dintre Tabi'in, dintre juriștii de seamă ai oamenilor din Șam."

Aici se încheie partea citată din cuvintele lui Al-Hafidh Ibn Rajab (Allah să aibă Milă de el), iar în acestea se regăsește afirmația sa clară că nu s-a confirmat nimic de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) cu privire la noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban.

Iar în ceea ce privește opinia aleasă de Al-Awza'i (Allah să aibă Milă de el) și anume considerarea recomandată a petrecerii acestei nopți în adorare în mod individual, precum și preferința lui al-Hafiz Ibn Rajab pentru această opinie, este o poziție neobișnuită și slabă. Aceasta deoarece orice lucru care nu este confirmat prin dovezi din Legea Islamică Șariah ca fiind permis, nu îi este îngăduit musulmanului să îl inoveze în Religia lui Allah, indiferent dacă îl face individual sau în grup, și indiferent dacă îl ține în secret sau îl face în mod public, datorită sensului general al spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine face o faptă care nu este în conformitate cu porunca noastră, aceea faptă va fi respinsă.”, precum și ca urmare a altor dovezi care indică

dezaprobarea inovațiilor și avertizarea împotriva acestora.

Imamul Abu Bakr at-Tartushi (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea sa: „Noutățile și inovațiile religioase”, următoarele:

„Ibn Waddah a relatat de la Zayd ibn Aslam, care a spus: „Nu am întâlnit printre șeicii și juriștii noștri pe niciunul care să acorde o atenție deosebită jumătății lunii Șa'ban, sau care să acorde atenție hadisului lui Makhul, sau care să considere că aceasta ar avea vreun merit în plus față de celelalte (zile).”

Ibn Abi Mulaikah a fost întrebat: Ziyad an-Numairi spune că: „Într-adevăr, răsplata Noptii de la jumătatea lunii Șa'ban este precum răsplata Noptii al-Qadr”, iar el a răspuns: „Dacă eu l-aș fi auzit și aș fi avut un toiag în mână, l-aș fi lovit cu el.” Iar Ziyad era un orator.” Aici se sfârșește fragmentul relevant.

Învățatul Aș-Șawkani (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea „Al-Fawa'id al-Majmu'ah” următoarele:

„Hadisul «O, Ali, aceluia care a îndeplinit o sută de Rakat în noaptea de la jumătatea lunii Șa'ban și a citit în fiecare Rakat Fatihat Al-Kitab și „Qul Huwa Allahu Ahad” de zece ori, Allah i-a îndeplinit orice nevoie» etc, este un hadis fabricat, iar în cuvintele sale explicite privind răsplata pe care o dobândește

cel care o pune în practică, se află ceea ce nu lasă nicio îndoială unui om cu discernământ cu privire la fabricarea sa. Transmițătorii săi sunt necunoscuți și a fost consemnat și într-o a doua și a treia modalitate, toate fiind false și fabricate, iar relatătorii lor necunoscuți. Și a spus în: „Al-Mukhtasar”: Hadisul despre rugăciunea de la jumătatea lunii Șa’ban este eronat și neadevărat, iar cel consemnat de Ibn Hibban din hadisul lui Ali: „Când este noaptea de jumătate a lunii Șa’ban, rugați-vă noaptea și postiți ziua”, este slab și neautentic. Și a spus în: „Al-La’ali”: Hadisul despre „o sută de Rakat la jumătatea lunii Șa’ban cu [Sura] Al-Ikhlâs de zece ori”, alături de ampla descriere a virtuții sale, relatat de Ad-Dailami și de alții, este fals și fabricat, iar majoritatea relatatorilor săi, pe cele trei căi de transmitere ale sale, sunt necunoscuți și slabi. A spus: De asemenea, hadisul „și (împlinirea a) douăsprezece Rakat cu Al-Ikhlâs de treizeci de ori.” este fabricat, și tot astfel și cel despre „paisprezece Rakat” -este fabricat.

Un grup de juriști s-a lăsat indus în eroare de acest hadis, precum autorul (Al-Ihya) și alții, la fel și unii dintre exegeți. Rugăciunea din această noapte – mă refer la noaptea de la mijlocul lunii Sha’ban – deși relatată în diverse moduri, toate sunt false și fabricate. Acest lucru, însă, nu contrazice relatarea lui Tirmidhi din hadisul Aîsei (Allah să fie mulțumit

de ea), referitor la mersul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Al-Baqi', și coborârea lui Allah la Cerurile vieții lumești în Noaptea de la jumătatea (lunii) și la faptul că El Iartă mai mulți (oameni) decât numărul firelor de păr ale oilor tribului Kalb, ci discuția se referă doar la această rugăciune inventată pentru această Noapte. Mai mult, acest hadis al Aîsei este slab și are un lanț de transmițători incomplet, după cum și hadisul lui Ali, menționat anterior cu privire la îndeplinirea rugăciunii din acea Noapte, ceea ce nu contrazice faptul că această rugăciune este inventată, având în vedere slăbiciunea pe care o conține, după cum am menționat." Aici se încheie pasajul citat.

Al-Hafidh Al-Iraqi a spus: „Hadisul despre rugăciunea din Noaptea de la jumătatea (lunii Șa'ban) este fabricat și atribuit Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și este o minciună la adresa sa." Imamul An-Nawawi a spus în cartea sa Al-Majmu': „Rugăciunea cunoscută sub numele de Rugăciunea Ar-Ragha'ib, alcătuită din douăsprezece Rakat și care se efectuează între Rugăciunea de Maghrib și Rugăciunea de Ișă, în noaptea primei zile de Vineri din luna Rajab, și Rugăciunea din Noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban, alcătuită din o sută de Rakat sunt două inovații condamnabile. Nimeni nu ar

trebui să se lase indus în eroare de menționarea lor în cărțile (Qut al-Qulub) și (Ihya 'Ulum ad-Din), și nici de hadisul menționat în ele, deoarece toate acestea nu sunt autentice. De asemenea, nimeni nu trebuie să fie indus în eroare de unii imami cărora statutul lor le-a fost neclar și care au scris lucrări în care au susținut caracterul lor recomandat, deoarece ei au greșit în această privință.”

Șeikhul imam Abu Muhammad Abd ar-Rahman bin Isma'il Al-Maqdisi a redactat o lucrare prețioasă, elaborată într-un mod excelent și desăvârșit cu privire la nulitatea (și interzicerea) acestora. Afirmările savanților musulmani cu privire la acest aspect sunt extrem de numeroase și, dacă am încerca să menționăm toate afirmațiile pe care le-am parcurs pe acest subiect, expunerea s-ar prelungi mult prea mult. Sperăm însă că în cele pe care le-am menționat există suficientă clarificare și convingere pentru cel care caută adevărul.

Din cele prezentate anterior din Versete, hadisuri și afirmații ale învățaților musulmani, devine clar pentru cel care caută adevărul că sărbătorirea Noptii de la mijlocul lunii Sha'ban prin Rugăciune sau alte acte de adorare, și dedicarea zilei acesteia pentru Post, reprezintă o inovație condamnată potrivit majorității oamenilor de știință și nu are nicio bază în Legislația islamică, ci face parte din ceea ce a fost introdus în Islam după

era companionilor (Allah să fie mulțumit de ei), iar căutătorului adevărului ar trebui să îi fie îndeajuns, atât în această privință, cât și în altele, Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

„...în această zi, am desăvârșit Religia voastră...”
[Coran, 5:3]. Precum și alte Versete ce au venit cu aceeași semnificație și spusele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cel care introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.”, și alte hadisurile cu același sens.

În Sahih Muslim, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ بِصَوْمِهِ أَحَدُكُمْ».

„Nu alegeți în mod special noaptea de Vineri dintre nopți prin rugăciunea de noapte și nu alegeți în mod special Ziua de Vineri dintre zile prin ținerea postului, doar dacă aceasta face parte dintr-un post pe care unul dintre voi este obișnuit să îl țină.”
Așadar, dacă dedicarea vreuneia dintre nopți

pentru vreun act de adorare ar fi fost permisă, noaptea de Vineri ar fi avut întâietate față de celelalte; deoarece ziua acesteia este cea mai bună zi în care răsare Soarele, conform textului hadisurilor autentice de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat împotriva alegerii ei în mod specific pentru rugăciunea de noapte dintre toate celelalte nopți, aceasta este o dovadă că, cu atât mai mult în privința celorlalte nopți, nu este permisă alegerea în mod specific a niciuneia dintre ele pentru vreun act de adorare, decât pe baza unei dovezi autentice care să indice această specificare.

Și, de vreme ce în Noaptea Destinului (Al-Qadr) și în nopțile din Ramadan este prescrisă împlinirea rugăciunii de noapte și străduința în adorare pe durata lor, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a atras atenția asupra acestui lucru, a îndemnat comunitatea sa la împlinirea rugăciunii de noapte și a îndeplinit el însuși acest lucru, așa cum este relatat în cele două culegeri autentice de hadis că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Aceluia care a stat noaptea în Rugăciune pe

durata Ramadanului, cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior, iar aceleia care a stat în Rugăciune (Qiyamu-l Layl) în Noaptea Destinului (Laylatu-l Qadr), cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior.”

Așadar, dacă ar fi fost legiferată particularizarea nopții de la jumătatea lunii Șa'ban, a primei nopți de Vineri din luna Rajab sau a nopții de Al-Isra și Al-Mi'raj printr-o sărbătorire sau printr-un act de adorare anume, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi îndrumat națiunea sa către acest lucru sau l-ar fi practicat el însuși. Iar dacă s-ar fi întâmplat ceva de acest gen, Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) ar fi transmis acest lucru națiunii Islamice și nu l-ar fi ascuns de ei, căci ei sunt cei mai buni dintre oameni și cei mai sinceri sfătuitori dintre oameni după Profeți. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profeților Săi și fie ca Allah să fie mulțumit de companionii Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să îi facă pe ei pe deplin mulțumiți.

Ai aflat anterior din cuvintele învățaților că nu a fost relatat nimic de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) cu

privire la virtuțile primei nopți de Vineri din luna Rajab și nici cu privire la Noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban. Așadar, se cunoaște faptul că sărbătorirea acestora este o inovație apărută în Islam, iar desemnarea lor în mod specific pentru vreun act de adorare este, de asemenea, o inovație condamnată. Tot astfel și noaptea de 27 a lunii Rajab, despre care unii oameni cred că este noaptea Al-Isra și Al-Mi'raj, nu poate fi desemnată pentru anumite forme specifice de adorare și nici celebrată, pe baza dovezilor menționate anterior. Aceasta chiar dacă s-ar stabili cu certitudine că ea este acea noapte, cu atât mai mult cu cât opinia corectă a savanților este că momentul ei exact nu este cunoscut, iar afirmația celor care au spus că aceasta ar fi noaptea de 27 Rajab este una falsă, fără niciun fundament în hadisurile autentice. Și, cu adevărat adevăr a grăit cel care a spus:

Cele mai bune lucruri sunt cele din trecut întemeiate pe calea cea dreaptă...iar cele mai rele sunt lucrurile nou introduse și inovațiile (Bidah).

Și Allah este Cel de la Care cerem ajutorul, atât pentru noi, cât și pentru toți musulmanii întru a ne ține cu tărie de Sunnah și de a fi statornici în ea, și de a ne feri de tot ceea ce vine în contradicție cu aceasta. Cu adevărat, El este Al-Jawad (Cel mai

Dăruitor) și Al-Karim (Cel mai Generos).

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și trimisului Său, profetul Mohammed și asupra familiei și a tuturor companionilor săi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 8:

Avertisment important cu privire la falsitatea testamentului atribuit

Şeicului Ahmad, slujitor al Nobilei Moschei a Profetului (Al-Ḥaram an-Nabawi aş-Şarif)

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către toţi musulmanii care iau la cunoştinţă aceste rânduri, fie ca Allah să îi protejeze prin Islam şi să ne apere pe noi şi pe ei de răul născocirilor ignoranţilor nesăbuiţi. Amiin.

Pacea, mila şi binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Acestea fiind spuse, am luat la cunoştinţă despre un mesaj atribuit şeicului Ahmad, slujitorul Locaşului Profetic Sacru, intitulat: „Aceasta este o poruncă din Medina al-Munawarah, din partea şeicului Ahmad, slujitorul Locaşului Profetic Sacru”, în care a spus:

„Eram treaz în noaptea de Vineri recitând din Nobilul Coran, iar după ce am terminat recitarea Preafrumoaselor Nume ale lui Allah şi mă pregăteam de somn, l-am văzut pe cel cu o înfăţişarea luminoasă, Trimisul lui Allah (Pacea şi

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cel care a adus Versetele coranice și rânduielile nobile, o îndurare pentru lumi, profetul nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a spus: „O, șeikh Ahmed!”, iar eu am răspuns: „Iată-mă, o, Trimis al lui Allah! O, tu, cel mai nobil dintre creațiile lui Allah!” Atunci, el (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa) mi-a spus: „Eu sunt rușinat de faptele urâte ale oamenilor și nu am putut să-L întâlnesc pe Domnul meu și nici pe Îngerii; pentru că de la o Vineri la alta au murit 160.000 de oameni în afara religiei Islamului.” După aceea a menționat o parte dintre păcatele pe care oamenii le-au săvârșit, apoi a spus: „Această poruncă este o Milă și Îndurare pentru ei de la (Allah) Cel Atotputernic și De Neînvins.” Apoi, a menționat câteva dintre Semnele Ceasului de Apoi), până ce a spus: „Așadar, fă-le cunoscut, o, Șeikh Ahmed, acest testament deoarece este transcris cu Pana Destinului din Tablele cele bine Păstrate (Lauh al-Mahfudh), și celui care îl scrie și îl trimite din țară în țară și din loc în loc, i se va construi un palat în Paradis, iar aceluia care nu îl scrie și nu îl trimite îi va fi interzisă mijlocirea mea în Ziua Judecății. Iar cel care îl va scrie și este sărac, Allah îl va îmbogăți, iar dacă este dator, Allah îi va achita datoria, și dacă are vreun păcat asupra sa, Allah îi va ierta păcatele lui și părinților săi, prin

binecuvântarea acestui testament. Și acelaia dintre robii lui Allah care nu îl scrie, fața i se va înnegri atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Apoi a spus: „Jur pe Allah cel Preamăreț de trei ori, că acesta este adevărul, iar dacă sunt mincinos, fie ca eu să ies din această lume fără a fi musulman! Și cel care crede în el va scăpa de pedeapsa Focului Iadului, iar cel care îl neagă este necredincios.”

Acesta este rezumatul a ceea ce se află în testamentul fals atribuit Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Am auzit această pretinsă recomandare fabricată de multe ori, de-a lungul mai multor ani, fiind răspândită printre oameni din când în când și promovată în rândul multor oameni de rând, existând și diferențe între formulările ei. Iar cel care a inventat această povestire susține că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vis și că acesta i-ar fi transmis această recomandare. În varianta menționată anterior, o, dragă cititorule, autorul acestei minciuni pretinde chiar că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timp ce se pregătea să doarmă, ceea ce ar implica faptul că l-ar fi văzut în stare de veghe!

Acest impostor a afirmat în această pretinsă recomandare multe lucruri care se numără printre cele mai evidente minciuni și cele mai clare falsuri.

Îți voi atrage în curând atenția asupra lor în această expunere, dacă Allah Voiește. Am avertizat și în anii trecuți asupra acestora și le-am explicat oamenilor că reprezintă unele dintre cele mai evidente minciuni și cele mai clare neadevăruri. Când am văzut însă această ultimă variantă răspândită, am ezitat să mai scriu despre ea, din cauza evidenței falsității sale și a îndrăzelii mari a celui care a inventat-o în a minți. Nu mi-aș fi imaginat că falsitatea ei ar putea părea credibilă pentru cineva care are un minim de discernământ sau o dispoziție naturală (Fitra) sănătoasă. Din păcate, însă, numeroși frați m-au informat că aceasta s-a răspândit printre mulți dintre oameni, care au transmis-o între ei, iar unii dintre ei chiar au crezut-o și, din acest motiv, am considerat că este de datoria celor asemenea mie să scrie despre aceasta, pentru a clarifica falsitatea ei și faptul că este o minciună fabricată la adresa Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru ca nimeni să nu se lase înșelat de ea. Și oricine o analizează, dintre cei înzestrați cu știință și credință sau dintre cei cu o natură înnăscută și o minte sănătoasă, va recunoaște că este o minciună și o născocire din multe puncte de vedere.

Și am întrebat câteva dintre rudele șeicului Ahmad, căruia i se atribuie această calomnie, despre acest testament și mi-au răspuns că este o

minciună pusă pe seama șeicului Ahmad și că el nu l-a rostit deloc, iar șeicul Ahmad sus-menționat a murit cu ceva timp în urmă. Chiar dacă am presupune că șeicul Ahmad sau cineva mai presus de el, ar pretinde că l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vis sau în stare de veghe și că i-a încredințat acest testament, am ști cu certitudine că este mincinos, sau că cel care i-a spus acest lucru a fost un diavol, și nu Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta din numeroase motive, printre care:

În primul rând: Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu poate fi văzut în stare de veghe după moartea sa. Iar cel care pretinde dintre ignoranții sufiți că îl vede pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în stare de veghe sau că acesta participă la sărbătoririle lor (Maulid) ori altele asemănătoare, comite cea mai gravă greșală. El este complet indus într-o eroare uriașă și contrazice Coranul, Sunnah și consensul învățaților musulmani, întrucât cei morți ies din mormintele lor numai în Ziua Judecății, nu în această viață. Iar cine afirmă contrariul este fie un mincinos evident, fie o persoană aflată în eroare și înșelată, care nu a cunoscut adevărul cunoscut de predecesorii cei virtuoși (As-salaf as-salih) și urmat de companionii

Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și de cei care i-au urmat cu bunătațe. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri, iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață.” [Coran, 23:15-16]. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Eu sunt primul pentru care se va despica pământul în Ziua Judecății și eu sunt primul mijlocitor și primul a cărui mijlocire va fi acceptată.” Iar Versetele și hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Mai mult, Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu spune nimic care să contrazică adevărul, nici în timpul vieții sale și nici după moartea sa. Acest testament contrazice în mod evident Legislația sa din mai multe puncte de vedere, În ceea ce privește vederea sa în vis, aceasta este posibilă. Iar cel care îl vede în vis în nobila sa imagine reală, îl vede cu adevărat, pentru că Șeitan nu poate lua imaginea sa, după cum s-a menționat într-un hadis autentic. Însă totul depinde de credința celui care vede visul, de sinceritatea, integritatea, precizia, religiozitatea și onestitatea

sa, precum și de faptul dacă el l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în imaginea sa reală sau în alt fel.

Chiar și atunci când este vorba despre un hadis relatat de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timpul vieții sale, dacă acesta nu a fost transmis prin intermediul unor naratori de încredere, integri și exacti în transmitere, el nu este acceptat și nu poate fi folosit ca dovadă. De asemenea, chiar dacă hadisul ar fi relatat de transmițători de încredere și preciși, însă ar contrazice relatarea unor naratori mai puternici în memorare sau mai demni de încredere decât ei, iar între cele două relatări nu ar exista posibilitatea de reconciliere, atunci una dintre ele ar fi considerată abrogată și nu s-ar mai acționa conform ei, iar cealaltă ar fi considerată abrogatoare și s-ar acționa conform ei, dacă acest lucru poate fi stabilit și sunt îndeplinite condițiile necesare. Însă, dacă nu este posibilă nici reconcilierea și nici stabilirea abrogării, atunci devine obligatorie respingerea relatării naratorului inferior din punct de vedere al memorării și credibilității. O astfel de relatare este clasificată drept anomală (Şadh) și nu se acționează conform ei.

Și astfel, cum ar putea fi oare acceptat acest testament atunci când persoana care l-a transmis de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) nu este nici măcar cunoscută și nici integritatea și onestitatea sa? Dimpotrivă, într-o asemenea situație, acesta ar trebui, cu adevărat, respins și ignorat, chiar și dacă nu ar conține nimic care să contravină Legii islamice. Și cum să acceptăm, oare, acest testament, care, și mai mult, conține numeroase aspecte ce dovedesc falsitatea sa, faptul că este o minciună atribuită Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și că include legiferarea unor prescripții religioase pe care Allah nu le-a permis?!

Și, cu adevărat, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلَيْتَبَوَّأُ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

„Cel care spune despre mine ceea ce eu nu am spus, să-și ocupe locul său în Focul iadului.” Într-adevăr, cel care a fabricat acest testament a atribuit Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cuvinte pe care acesta nu le-a spus și a răspândit despre el o minciună clară și gravă. Prin urmare, el merită această amenințare severă, dacă nu se grăbește să se căiască și să le clarifice oamenilor falsitatea acestui testament atribuit Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Căci cel care răspândește un neadevăr printre oameni și îl atribuie Religiei nu are o căință validă decât dacă își

declară și își expune public minciuna, astfel încât oamenii să afle că a renunțat la ea și că el însuși a dezmințit-o, conform Cuvintelor lui Allah Preaslăvitul:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾

„Cu adevărat, cei care ascund semnele limpezi și Călăuzirea, pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut clare în Scriptură, vor fi blestemați de Allah și blestemați de cei care blesteamă,

Cu excepția celor care se căiesc, se îndreaptă și dezvăluie [adevărul]. Pe aceia îi voi ierta, căci Eu sunt At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].” [Coran, 2:159-160]. Astfel, Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a clarificat în acest nobil Verset faptul că oricine ascunde ceva din Adevărul Religie, căința sa pentru acest fapt nu este validă decât după corectarea și clarificarea publică a acestui aspect. Iar Allah Preaslăvitul le-a completat robilor Săi religia și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra lor prin trimiterea Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și prin ceea ce Allah i-a revelat acestuia din Legea Divină Deplină, și nu l-a luat la Sine decât după desăvârșirea și clarificarea completă a acesteia,

după cum a Spus Allah, Cel Premăreț și Glorios:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca Religie pentru voi.”

[Coran, 5:3].

Iar născocitorul acestui testament a apărut abia în secolul al paisprezecelea, dorind să îi inducă în eroare pe oameni cu o religie nouă, care are drept consecință intrarea în Paradis a celor care îi urmează legea și privarea de Paradis și intrarea în Focul Iadului a celor care nu îi urmează legea, și dorind să facă acest testament inventat, mai măreț și mai bun decât Coranul, întrucât a născocit în el: că celui care îl scrie și îl trimite dintr-o țară în alta, sau dintr-un loc în altul, i se va construi un palat în Paradis, iar celui care nu îl scrie și nu îl trimite îi va fi interzisă mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) în Ziua Învierii. Aceasta se numără printre cele mai respingătoare minciuni și printre cele mai evidente dovezi ale falsității acestui testament, ale lipsei de rușine a celui care l-a inventat și ale marii sale îndrăzneii de a minți. Căci cel care scrie Coranul cel Nobil și îl trimite dintr-o țară în alta sau dintr-un loc în altul nu dobândește această răsplată decât dacă

pune în practică învățăturile Coranului. Așadar, cum ar putea să obțină un asemenea merit cel care a scris această născocire și a răspândit-o dintr-o țară în alta? Iar cei care nu au scris Coranul și nu l-au trimis dintr-o țară în alta, nu vor fi lipsiți de mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă au crezut în el și au urmat Legea sa. Chiar și numai această minciună din cuprinsul acestui testament este suficientă pentru a demonstra în mod clar falsitatea sa, minciuna celui care l-a răspândit, lipsa sa de rușine și ignoranța sa, precum și îndepărtarea sa profundă de la călăuzirea adusă de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

De asemenea, în acest testament (Uasiyyah) — pe lângă cele menționate — există și alte aspecte, care cu toate indică falsitatea sa vădită și caracterul său mincinos. Chiar dacă cel care l-a născocit ar depune o mie de jurăminte sau și mai mult cu privire la autenticitatea sa, și chiar dacă ar invoca asupra sa însuși cea mai mare pedeapsă și cel mai aspru chin, susținând că spune adevărul; el tot nu ar fi sincer și testamentul tot nu ar fi autentic. Ci, jur pe Allah că acesta reprezintă unul dintre cele mai mari și mai respingătoare falsități. Iar noi Îl luăm ca Martor pe Allah Preaslăvitul, precum și pe Îngerii prezenți alături de noi, și pe toți musulmanii care vor citi această scriere, ca mărturie cu care ne vom

întâlni înaintea Domnului nostru, Cel Preamăreț și Preaînalt, că acest testament este o minciună și o invenție atribuită în mod fals Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Fie ca Allah să îl umilească pe cel care a fabricat-o și să îl trateze așa cum merită.

Pe lângă cele prezentate anterior, există multe aspecte din textul menționat care indică cu claritate caracterul mincinos și fals al acestui testament, printre acestea numărându-se și:

Prima chestiune: afirmația din acest testament că „de la o vineri la alta au murit o sută șaiszeci de mii de oameni în afara religiei Islamului”. Aceasta deoarece un asemenea lucru aparține lumii necunoscutului (Ilm al-ghayb), iar revelația către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a încheiat odată cu moartea sa. Mai mult, el nu cunoștea nevăzutul nici în timpul vieții sale, așadar cum ar putea să îl cunoască după moartea sa? Allah Preaînaltul a Spus:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Eu nu vă spun că la mine se află Comorile lui Allah, nici că eu aș cunoaște necunoscutul...”” [Coran, 6:50]. Și Cuvântul lui Allah:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

„Spune: „Nu ştie nimeni dintre cei care sunt în Ceruri şi pe Pământ Necunoscutul, în afară de Allah...” [Coran, 27:65]. Şi într-un hadis autentic, se relatează, de asemenea, că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«يُذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧].»

„Unii oameni vor fi îndepărtaţi de la rezervorul meu de apă (din Paradis) în Ziua Judecăţii. Atunci, eu voi spune: O, Doamne! Companionii mei, Companionii mei! Apoi mi se va spune: „Cu adevărat, tu nu ştii ce au inovat ei după tine”. Atunci voi spune aşa cum a spus (Isus) robul cel drept: {Şi eu am fost martor asupra lor cât timp m-am aflat printre ei. Dar după ce m-ai luat la Tine, Tu ai fost Veghetorul lor; şi Tu eşti Martor asupra tuturor lucrurilor!} [Coran, 5:117].”

A doua chestiune: printre lucrurile care demonstrează nulitatea acestui testament şi faptul că este o minciună vădită se află şi afirmaţia din el: „(cine îl scrie şi este sărac, Allah îl va îmbogăţi, sau dacă este datornic, Allah îi va achita datoria, sau dacă are vreun păcat, Allah îl va ierta pe el şi pe părinţii lui prin binecuvântarea acestui testament)”

și așa mai departe. Aceasta este dintre cele mai mari neadevăruri și cea mai clară dovadă a minciunii celui care a inventat-o, precum și a lipsei sale de rușine față de Allah și față de robii Săi, pentru că dacă aceste trei lucruri nu se obțin prin simpla scriere a Nobilului Coran, atunci cum s-ar putea obține de către cel care a scris acest testament fals?! Acest nelegiuit, însă, vrea doar să-i inducă în eroare pe oameni și să-i lege de acest testament, pentru ca ei să-l scrie și să se agațe de această pretinsă răsplată, și să lase de-o parte mijloacele pe care Allah le-a legiferat pentru robii Săi, făcându-le căi care duc la bogăție, la achitarea datoriilor și la iertarea păcatelor. Și căutăm adăpost la Allah împotriva căilor pierzaniei și ale supunerii față de dorințele deșarte și față de diavol.

A treia chestiune: dintre aspectele care indică falsitatea acestui testament este afirmația „iar aceluia dintre robii lui Allah care nu îl va scrie; fața i se va înnegri în această lume, cât și în Viața de Apoi”. Aceasta este, de asemenea, dintre cele mai urâte minciuni și dintre cele mai clare dovezi ale falsității acestui testament (Uasiyyah) și ale neadevărului celui care l-a inventat. Și cum ar putea o persoană rațională să accepte să scrie acest testament, adus de un om necunoscut în secolul al paisprezecelea, care îl atribuie în mod mincinos Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) și susține că cel care nu îl va scrie va avea fața înnegrită în această lume și în Lumea de Apoi, iar cel care îl va scrie va deveni bogat după ce a fost sărac, va scăpa de datoriile acumulate asupra sa și îi vor fi iertate păcatele pe care le-a săvârșit?!

Slavă Ție, o, Allah! Aceasta este o mare calomnie! Iar dovezile și realitatea stau mărturie pentru minciuna acestui defăimător, pentru marea sa îndrăzneală față de Allah și pentru lipsa sa de sfială față de Allah și față de oameni. Căci sunt atât de multe popoare care nu l-au scris și fețele lor nu s-au înnegrit, și iată și o mare mulțime pe care numai Allah o poate număra, care l-a scris de atât de multe ori, însă datoriile lor nu au fost achitate și nici sărăcia lor nu a dispărut. Și căutăm adăpost la Allah împotriva rătăcirii inimilor și a înnegririi ei de păcate! Și dacă acestea sunt trăsături și recompense pe care Nobila Lege Islamică nu le-a stabilit pentru cel care a scris cea mai bună și cea mai măreață Scriptură, și anume Coranul cel Nobil, cum le-ar putea obține cel care a scris un testament mincinos, care cuprinde diverse forme de neadevăr și numeroase fraze de necredință?! Preaslăvit fie Allah! Cât de Îngăduitor este El cu cel care îndrăznește să mintă împotriva Sa.

A patra chestiune: dintre lucrurile care indică faptul că acest testament reprezintă cel mai mare

neadevăr și cea mai evidentă minciună este și afirmația sa „cel care crede în el va fi salvat de chinul Focului iadului, iar cel care îl dezmente este un necredincios”; și aceasta reprezintă, de asemenea, una dintre cele mai mari îndrăzneții în emiterea minciunilor și unul dintre cele mai respingătoare falsități, acest născocitor cheamându-i pe toți oamenii să dea crezare născocirii sale și pretinzând că astfel se vor salva de pedeapsa focului iadului, iar acela care o dezmente cade în necredință. Pe Allah, acest mincinos a săvârșit o mare calomnie împotriva lui Allah și, pe Allah, a spus altceva decât adevărul. În realitate, cel care ar merita să fie considerat necredincios este acela care crede în această născocire, nu cel care o respinge, deoarece ea este o invenție, un fals și o minciună fără niciun temei autentic. Noi Îl luăm martor pe Allah că aceasta este o minciună și că cel care a inventat-o este un mincinos, care dorește să legifereze pentru oameni ceea ce Allah nu a permis și să introducă în religia lor lucruri care nu fac parte din ea. Însă Allah a desăvârșit deja această religie și a completat-o pentru această comunitate cu paisprezece secole înainte de apariția acestei născociri. Așadar, luați aminte, dragi frați cititori, și feriți-vă de a da crezare unor astfel de născociri și ca acestea să se răspândească printre voi, căci adevărul este luminos, iar cel care îl caută nu poate

fi dus în confuzie. Așadar, căutați adevărul cerând dovezile sale, întrebați-i pe oamenii cu știință despre ceea ce vă este neclar și nu vă lăsați amăgiți de jurământul celor mincinoși. Chiar și satana cel blestemat le-a jurat strămoșilor voștri, Adam și Eva, că el le este lor un sfătuitor de bine, iar el este cel mai crunt dintre trădători și cel mai fals dintre mincinoși, după cum a Relatat Allah despre aceasta, Spunând Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿وَقَاسَمُهُمَا إِنَّي لَكُمْ لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾

„Și el a jurat [pe Allah]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi un sfătuitor sincer.” [Coran, 7:21]. Așadar, feriți-vă de el și feriți-vă de adepții săi dintre născocitori, căci de câte jurăminte false, legăminte trădătoare și cuvinte meșteșugite se folosesc ei cu scopul de a ademeni și de a induce în eroare! În ceea ce privește ceea ce a menționat acest calomniator despre răspândirea relelor, acesta este într-adevăr un fapt real. Coranul cel Nobil și Sunnah au avertizat deja, în modul cel mai clar și mai ferm, împotriva acestor lucruri, iar în ele se găsesc călăuzirea și tot ceea ce este suficient și de ajuns.

Cât despre ceea ce s-a menționat cu privire la semnele Ceasului de Apoi, tradițiile profetice au clarificat care sunt semnele Ceasului de Apoi, iar Nobilul Coran a făcut, de asemenea, referire la o parte dintre acestea. Așadar, cel care dorește să le

cunoască le va găsi la locul lor cuvenit în cărțile de Sunnah și în lucrările savanților musulmani. Iar oamenii nu au nicio nevoie de explicațiile unui asemenea născocitor, de înșelăciunea lui și de amestecarea adevărului cu neadevărul. Fie ca Allah să mă protejeze pe mine, pe voi și pe toți musulmanii de răul satanei, de ispitele rățacitorilor, de abaterea celor abătuți și de înșelăciunea dușmanilor cei mincinoși ai lui Allah, care doresc să stingă lumina lui Allah cu gurile lor și să semene îndoială printre oameni în privința religiei lor. Însă Allah desăvârșește lumina Sa și Își apără religia, chiar dacă acest lucru le este urât dușmanilor Săi dintre diavoli și cei care le urmează lor dintre necredincioși și atei. Îi cerem lui Allah să îndrepte starea musulmanilor și să le dăruiască binecuvântarea urmării adevărului, de a fi statornici întru acesta și de a se întoarce cu căință către Allah Preaslăvitul pentru toate păcatele lor, căci, cu adevărat, El este Cel care Primește Căința, Cel Milostiv și Cel cu Putere peste toate. Ne este de ajuns (Sprijinul lui) Allah și El ne este Cel mai bun Ocrotitor; și nu există nicio forță și nicio putere decât numai cu și prin Allah, Cel Preaînalt și Preamăreț.

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, cel sincer și demn

de încredere, și asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelor care l-au urmat întru dreptate, până în Ziua Judecății.

Hotărârea legislației islamice privind magia, ghicitul și toate actele care țin de acestea

‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

1079770,0 - 00/07/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

